

50 JAUNIEŠI GAIDA GLĀZI PIENA AR SVIESTMAIZI

LATVIEŠU ĢIMNAZIJA VĀCIJĀ
AR PĀRVIETOSANOS UZ
MINSTERI IEGUVUSI

Sešu mēnešu ceļojumā pa Eiropu, no kura tikko atgriezies, protams, apmeklēja arī Vāciju, kur mūsu tautiešiem nolasīju arī vairākus priekšlasījumus par latviešu dzīvi Amerikā. Visvairāk klausītāju tajos piedzīvoja veco ļaužu mītnē Berchtesgadenā, ap 300 un latviešu ģimnazijā Minsterē, kur nodzīvoju gandrīz veselu nedēļu. Diezgan sīki iepazinās ar skolas dzīvi un skolnieku sekmēm.

Jāatzīstas, ka ar latviešu ģimnazijas pārcelšanu no Augustdorfas barakām uz Minteri, tā vairāk ir ieguvusi, nekā zaudējusi, lai arī šis zaudējums ir jaukā Augustdorfas apkārtnē un veselīgais lauku gaiss. Bet Minsterē nesalīdzināmi labākas ir skolēnu internāta telpas, arī mācības līdzekļi ir vairākojušies. Internātā tagad vienā istabā 4 skolēni un lai arī vēl nav sanākuši pietiekami daudz līdzekļu veļas mazgājamās mašīnas iegādei, viss laistas tīrībā un spodrībā.

Ja nebūtu latviešu ģimnazijas, daudzi latviešu jaunieši Vācijā paliktu bez vidusskolas izglītības. Vācu ģimnazijas ir tā pārpildītas, ka tajās iekļūst tikai vissekmīgākie. Bet beidzot latviešu ģimnaziju, tās absolventi bauda tādas pašas tiesības kā vācu skolas beigušie, to vidū arī tiesības iestāties augstskolās. Studijās latviešu jaunatne parasti uzrāda labas sekmes.

Skolēnu uzturs internātā ir pietiekami labs (ko nevar, piemēram, teikt par uzturu veco ļaužu mītnē Berchtesgadenā), bet diemžēl pēdējā maltīte ir pl. 5 vakarā un augošiem cilvēkiem līdz otram rītam tas ir par maz. Kā ģimnazijas inspektors E. Ābolīņš paskaidroja, internātā patlaban dzīvo 50 audzēkņu un papildu „vakariņas” — glāze piena ar pārīti sviestmaizēm izmaksātu ap 50 fenīgu uz audzēkni dienā, resp. 750 marku mēnesī (ap 200 dol.). Bet šai vajadzībai nav līdzekļu.

Vai tiešām latvieši visā brīvajā pasaulē šos līdzekļus papildu vakariņām nespētu sagādāt?

R. Stūls